

Kipili - Julen 2010

Kære venner.

Vi er allerede godt inde i adventstiden og pigerne (volontørerne) sidder i stuen og fletter julestjerner. Sidste uge var Rakel, Sissel og Kirsten i Sumbawanga for at bage småkager sammen med Heidi, så nu der er både klejner, vaniljekranse og brunkager til aftenscaffen. Marianne tog vi afsked med i går, så nu står de unge piger på egne ben – de havde ellers en meget stor støtte i hende på trods af 50 års aldersforskel. Det er ikke kun de unge, der gør en forskel herude, men i høj grad også seniorerne (Marianne fyldte 70 under sit ophold herude). Hun nåede lige at få afslutningsfesten for Chekechea med som et punktum for sit arbejde herude – ved den lejlighed var hun udvalgt til æresgæst.

Opbrud

Sidste måned sagde vi farvel til Søren, som havde været lidt af en altnuligmand og bl.a. også fungeret som 'storebror' for pigerne. Han er nu på vej op eller ned af Mt. Nero som er Tanzanias næst højeste bjerg med den flotteste udsigt til Kilimanjaro. Næste uge kommer volontørerne fra Kigoma et smut herved, hvorefter Kirsten tager med dem tilbage for at fortsætte som volontør i Mwanza.

Tilbage bliver Sissel og Rakel som får del i alle festlighederne. Først bliver det afskedsfest for Marjo og Bert, som har afsluttet deres arbejde som ledere af Mobil Klinik Projektet. Ledelsen er nu lagt over i lokale hænder og tiden vil vise, om der vil være nogen fremtid for projektet. Der er gjort et stort arbejde med at udvælge, optræne og uddanne personalet til selv at kunne stå for viderekørslen.

Julefesten

Juleaftensdag vil der være bryllup her i kirken. Alfred og Juliana skal giftes (Alfred er en af mine første forældreløse børn og færdiggør sin bachelor i jura til marts. Juliana har fået en uddannelse som syerske og underviser i syning på Bibelskolen). De har holdt sammen i 6 år og været forlovede i 2½; men presset fra onde tunger har flere gange truet med at ødelægge deres forhold, da de lever langt fra hinanden – han i Mwanza og hun i Sumbawanga. Det bliver en fest for hele menigheden plus brudeparrets familier. Det er ikke ualmindeligt herude at folk bliver gift i forbindelse med julen, selv om det for os kan synes lidt kompliceret med alle de traditioner vi har i forbindelse med jul. Festen slutter kl. 17, hvorefter forberedelserne til juleaften begynder. Det betyder, at der vil være mange gæster julen over, så der skal forberedes et par sække ris og andet til mætning af mange munde.

Menuen

Juledag bliver ikke det helt store problem, for da slagter jeg alligevel en ko til middagsgildet efter festgudstjenesten. Resten må jeg overlade til andre, da jeg, Rakel, Sissel, Marjo og Bert damper af efter festmiddagen. Rakel og Sissel afslutter deres volontørophold med en tur nordpå til nationalparkerne og Marjo og Bert kører jeg til Dar Es Salaam, så de kan flyve hjem derfra. Det bliver et par festlige afskedsdage, som de alle fire vil kunne mindes i lang tid.

- og julegaven

'Julen er hjerternes tid' – siger man; men er det nu også rigtigt? Er det ikke mest overfor vore egne den vending gælder? Jooh, det må vi nok indrømme. Men jeg er i den situation at jeg oplever, at det somme tider er anderledes, og det glæder mig inderligt, når jeg får lov til at opleve det. Forleden fik jeg en email, "jeg vil gerne give en julegave – hvad foreslår du?" – Tja! Mange ønsker toner frem, men et står mere tyde-

ligt, og jeg svarer tilbage, "jeg kunne godt tænke mig en 'kinesertraktor' til børnehjemmet i Sumbawanga; de skal til at dyrke jorden på det nye område og plante masser af frugttræer. Men hvis du synes det er for meget vil det også være fint med 12 hakker." Svaret indløb næste dag, "jeg sender en traktor."

TAK

Nu er det ikke alle, der sådan lige kan sende en traktor, men jeg ved at I er blandt dem, der hjælper både gennem gaver til BDM og somme tider direkte, for at jeg får bedre mulighed for at nå dem der trænger. I skal alle sammen have stor tak for den tillid I viser mig i min humanitære og forkyndende tjeneste, de er for mig uadskillelige. Jeg har bevidst undladt at skrive om dagligdagens problemer, men vil sige så meget, at der ikke går en dag uden at mindst et menneske får glæde af jeres hjælp. Må Gud velsigne jer for det hjerte I viser ikke blot i 'hjerternes tid.'

Med ønsket om en glædelig jul og et velsignet nytår.

Kærlig hilsen

A handwritten signature in blue ink that reads "Knud Knudsen". The signature is written in a cursive, flowing style.